

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/74/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201527
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013201527.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky: Ing. J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., právne zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Sedlákom MBA, so sídlom Kukučínova 19, 040 01 Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa Bratislava, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/75/2013 - 38 zo dňa 4. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/75/2013 - 38 zo dňa 4. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 z 15. októbra 2013, ktorým odporkyňa navrhovateľke podľa § 73, § 112 ods. 4, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zvýšila navrhovateľke od 13.03.2013 sumu invalidného dôchodku na 343,60 € mesačne.

Súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že po oboznámení sa s obsahom všetkých lekárskejších posudkov nezistil žiadne relevantné dôvody spochybňujúce ich zhodné závery o zdravotnom stave navrhovateľky, podľa ktorých má navrhovateľka dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 75 % odo dňa 13.03.2013, kedy takto zhoršený zdravotný stav bol konštatovaný na základe novodoložených psychiatrických nálezov s dátumom vzniku zdokumentovania zhoršenia. Súd okrem iného poukázal na závery posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia MUD. J. zo dňa 13.02.2014, ktorý potvrdil predchádzajúce závery posudkového lekára MUDr. K. o miere invalidity navrhovateľky a svoje stanovisko náležitým, odborným a vyčerpávajúcim spôsobom aj odôvodnil a v súvislosti so znaleckým posudkom MUDr. I. zo dňa 18.12.2011 konštatoval, že tento z hľadiska dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a funkčného

postihnutia neprináša žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli dôvodom zmeny percentuálnej MPSVZČ stanovenej posudkovým lekárom dňa 06.10.2011 a upresnil, že zhoršený zdravotný stav bol konštatovaný až na základe novodoložených psychiatrických nálezov s dátumom vzniku zdokumentovania zhoršenia, t. j. od 13.03.2013.

Proti rozsudku podala navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, ktorým namietala, že súd prvého stupňa rovnako neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Rozhodnutie je navyše nepreskúmateľné pre nelogickosť a nedostatok dôvodov.

Namietala, že rovnaké lekárske závery, ktoré posudkovým lekárom vyplynuli z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13.03.2013, im boli známe už z odborných psychiatrických a psychologických vyšetrení z roku 2011, kedy bol navrhovateľkin zdravotný stav ustálený bez možnosti jeho zlepšenia. Posudkoví lekári teda podľa názoru navrhovateľky pochybili, ak jej zmenenú 75 % mieru invalidity určili až dňom psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13.03.2013, ktoré len konštatovalo navrhovateľkine zdravotné postihnutia a jej nepriaznivý zdravotný stav.

Právny zástupca navrhovateľky poukázal na znalecký posudok č. 6/2011 zo dňa 18.12.2011, vypracovaný MUDr. I. J., znalkyňou z odboru Zdravotníctva a farmácie, odvetvia Psychiatria /liečba alkoholizmu a toxikómie, gerontopsychiatria/ I. psychiatrická klinika UNLP, Tr. SNP 1, 040 11 Košice (ďalej len ako „ZP“) na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sd/4/2011-51 zo dňa 20.10.2011, podľa ktorého navrhovateľka „trpí nevyliciteľnou duševnou poruchou. Ide o Organický amnestický syndróm iný než vyvolaný alkoholom a inými psychotropnými látkami. Stav po srdcovo- pľúcnej resuscitácii. Organicky podmienená porucha osobnosti. V súčasnosti ide o rozhodujúce zdravotné postihnutie pacientky. Ak má určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 %, pri charaktere tejto poruchy nie je schopná vykonávať prácu pedagóga, ani jednoduché administratívne práce“.... „jej sociálne fungovanie je v dôsledku poškodenia mozgovej činnosti oproti minulosti podstatne zúžené“ s tým, „že predpoklad ďalšieho zlepšenia poznávacích funkcií je nereálny“.

Výplývajú z uvedeného má navrhovateľka za preukázané, že už ku dňu 18.12.2011 pri odporkyňou chybné stanovenej 70 % miere invalidity i podľa názoru znalca nebola schopná výkonu ani jednoduchých administratívnych prác pri nevyliciteľnej duševnej chorobe, ktorou trpí, a teda už toho času mala nárok na tzv. „plnú invaliditu“, t. j. v jej prípade mala byť zo strany odporkyne uznaná invalidnou o viac ako 71%. S ohľadom na zdravotnú dokumentáciu navrhovateľky (ktorú mala odporkyňa po celý čas k dispozícii), primárne však s ohľadom na ZP, dospela navrhovateľka k záveru, že jej zdravotný stav je na základe objektívneho odborného posúdenia dlhodobo ustálený a navrhovateľka má nárok na invalidný dôchodok s MPSVZČ vo výške 75 % odo dňa 18.12.2011.

Právny zástupca opísal predchádzajúci priebeh uplatňovania nárokov navrhovateľky v administratívnom a súdnom konaní v minulosti, za podstatné však označil, že už v čase skoršieho rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 6 Sd/4/2011 zo dňa 2. februára 2012), kedy navrhovateľke bola už stanovená miera poklesu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo výške spolu 70 %, súd zrušoval už toto skoršie rozhodnutie odporkyne z dôvodu nepreskúmateľnosti a nelogickosti rozhodnutia odporkyne s ohľadom na závery znaleckého posudku.

Ak sa zdravotný stav navrhovateľky zmenil aj s ohľadom na závery lekárskeho vyšetrenia zo dňa 13.03.2013, čím by bola založená možnosť % navýšenia, bolo by potrebné to vziať do úvahy, no keďže už skorší ZP stanovil, že ani pri % MPSVZC vo výške 70 % nevie navrhovateľka vykonávať žiadnu zárobkovú činnosť (a to ak by odporkyňa jej nenavýšila % MPSVZC o 10% z dôvodu iného zdravotného postihnutia) a teda jej má byť zrejme stanovená zrejme iná výška, by to z dôvodu uvádzaného vyššie nebolo z posudkového hľadiska ani pre výšku dávky už podstatné.

Ak by mohla navrhovateľka vykonávať zárobkovú činnosť, jej kompenzácia dávkou sociálneho poistenia

by právom a v zmysle zákona bola nižšia a bola by jej doporučená aj nejaká vhodná pracovná rekomandácia, no v opačnom (tomto) prípade, keď teda navrhovateľka nie je schopná vôbec pracovať, jej musí byť nutne stanovená vyššia % MPSVZČ ako 70 % (teda min. 71 % aj len pre rozhodujúce zdravotné postihnutie), aby mala navrhovateľka takú kompenzáciu, akú má človek bez možnosti akéhokoľvek pracovného uplatnenia! Uvedené je nutné spresniť v napádanom rozhodnutí preto, aby bolo možné považovať rozhodnutie odporkyne za dostatočné, teda preskúmateľné, pretože doposiaľ takéto ustálenie celkovo absentuje v rozhodnutí odporkyne a nevzal na to ohľad ani súd.

Na základe uvedeného navrhovateľka žiadala odvolací súd, aby uznesením zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky označila dôvody, ktoré uvádza navrhovateľka v odvolaní za neopodstatnené. Poukázala na to, že posúdenie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

K námietke týkajúcej sa nevyhodnotenia znaleckého posudku z 18. decembra 2011 uviedla, že závery znalca v konaní o invalidnom dôchodku nemajú vyššiu právnu silu ako závery posudkového lekára sociálneho poistenia, pričom poukázala na rozhodnutie R 408/2007.

Podľa názoru odporkyne pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne predložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity od skoršieho dátumu. Dátum vzniku invalidity stanovili posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne na 75 %, kedy bolo potvrdené rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky, ktoré malo za následok vznik invalidity. Vzhľadom na vyššie uvedené označila odporkyňa závery napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. mája 2016 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení je poisteneц invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Podľa § 73 zákona sa určuje konkrétna suma invalidného dôchodku.

Podľa § 82 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, dôchodkové dávky vyplácané k 1. januáru príslušného kalendárneho roka a dôchodkové dávky priznané od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka sa zvyšujú v závislosti od priemerného medziročného rastu spotrebiteľských cien a od medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky vykázaných štatistickým úradom za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku. Príslušný kalendárny rok je rok, v ktorom sa zvýšenie dôchodkových dávok vykonáva, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 82 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, dôchodkové dávky sa zvyšujú od 1. januára príslušného kalendárneho roka o percento určené ako súčet jednej polovice percenta medziročného rastu spotrebiteľských cien a jednej polovice percenta medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky zistených podľa odseku 1. Percento zvýšenia dôchodkovej dávky sa ustanoví opatrením, ktoré vydá ministerstvo podľa údajov štatistického úradu a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov najneskôr do 31. októbra kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku. Dôchodkové dávky, ktoré sú priznané od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka, sa zvyšujú odo dňa ich priznania.

Podľa § 293ce zákona o sociálnom poistení pevná suma zvýšenia starobného dôchodku sa určí ako súčet 50 % medziročného rastu spotrebiteľských cien a 50 % medziročného rastu priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky vykázaných štatistickým úradom za prvý polrok roku 2012, z priemernej mesačnej sumy starobného dôchodku vykazanej Sociálnou poisťovňou k 30. júnu 2012.

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, t. j. že na základe žiadosti navrhovateľky o zvýšenie invalidného dôchodku odporkyňa z 18.06.2013 napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 15.10.2013 podľa ust. § 73, § 112 ods. 4, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zvýšila navrhovateľke od 13.03.2013 sumu invalidného dôchodku na 343,60 Eur mesačne. Svoje rozhodnutie oprela o posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 30.09.2013, podľa ktorého má navrhovateľka pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav od 13.03.2013 pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa tohto posudku rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je postihnutie označené v prílohe č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, v kapitole VI, v oddiele A, v položke č. 1, pod písm. c) - choroby nervového systému, postihnutie mozgu, poruchy osobnosti a poruchy intelektu vyvolané poškodením mozgu so zákonom stanovenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozpätí od 60 do 75 %. U navrhovateľky posudkový lekár konštatoval mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 65 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pre rozhodujúce zdravotné postihnutie a z dôvodu iných zdravotných postihnutí - zhubný nádor pravého prsníka a obojstrannú perцепčnú stratu sluchu, stredne ťažkú súmernú ustálil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navýšenú o 10 % na celkovú 75 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zmenu miery poklesu posudkový lekár ustálil dňom psychiatrického vyšetrenia, ktoré potvrdzuje zhoršenie zdravotného stavu v porovnaní so stavom s mierou poklesu 70 % určenou dňa 25.10.2010.

Z dôvodu podania opravného prostriedku, ktorým navrhovateľka namietala dátum zmeny miery poklesu (dňom 13.03.2013), kedy podľa názoru posudkového lekára došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky v zmysle psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13.03.2013, hoci podľa jej názoru rovnaké lekárske závery boli posudkovému lekárovi známe už z odborných psychiatrických a psychologických vyšetrení z roku 2011, kedy bol jej zdravotný stav ustálený bez možnosti zlepšenia, bol v rámci preskúvacieho konania zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne pobočka dňa 04.02.2014, ktorý po opakovanom zhodnotení zdravotného stavu navrhovateľky konštatoval, že nezistil nové okolnosti vedúce k zmene predchádzajúceho posudku (z 30.09.2013). Posudkový lekár okrem iného uviedol, že Psychiatrické vyšetrenie z 25. marca 2011 konštatuje, že v priebehu liečby sa podarilo eliminovať depresívne a senzitivne vzťahovacie prežívanie, kognitívny postih sa podarilo zlepšiť. Vlastné vyšetrenie znalcom - psychiatrom z 11. decembra 2011 v objektívnom psychiatrickom náleze konštatuje: myslenie koherentné, po stránke obsahovo-štrukturálnej bez porúch, nálada vcelku primeraná, striedaná depresívnymi rozladami a záver psychológa - deteriorácia výkonových funkcií do pásma priemeru na báze organického postihu CNS, pričom takému stavu zodpovedá miera poklesu maximálne 60 % pre toto zdravotné postihnutie, tak ako bolo stanovené pri posúdení 6. októbra 2011. Psychiatrický nález z 13.03.2013 však už konštatuje dominujúce depresívne ladenie, depresívnu, ťažko odkloniteľnú náladu a obavné myslenie, katatýmne ladené. Tieto novopotvrdené zmeny psychického stavu boli dôvodom zmeny miery poklesu u rozhodujúceho zdravotného postihnutia na 65 % dňom zdokumentovania stavu psychiatrickým vyšetrením z 13. marca 2013.

Z druhostupňového posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne ústredia zo dňa 13.02.2014 vyplýva, že tento vychádzal z posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky dňa 06.10.2011 s posudkovým záverom, na ktorého záveroch v plnej miere trval a zdôraznil, že ani znalecký posudok MUDr. I. z 18.12.2011, na ktorý sa v odvolacom konaní navrhovateľka odvoláva neprináša nové skutočnosti, ktoré by v tom čase zdôvodňovali iné ako 70 % stanovenie MPSVZČ. Konštatoval, že pracovná rekomandácia má len všeobecný typologický odporúčací charakter. Po opätovnom zhodnotení zdravotného stavu navrhovateľky posudkovým lekárom SP pobočky v Košiciach dňa 30.09.2013 a v konaní o opravnom prostriedku dňa 04.02.2014 posudkový lekár správne poukázal na novodoložené psychiatrické ambulantné nálezy, ktoré dokumentujú pravdepodobne pri organicky podmienenej poruche osobnosti depresívnu poruchu stredne ťažkého stupňa s prechodom do ťažkého stupňa, na základe ktorého zdôvodňuje zhoršenie zdrav. stavu rozhodujúceho zdravotného postihnutia s jeho zvýšením zo 60 % na 65 %. Sama posudzovaná zmenou medikamentóznej liečby pri kontrolnom vyšetrení, ale hlavne pri dnešnom vyšetrení popri pretrvávajúcich obtiažach udáva zmiernenie depresívnych obtiaží. Vzhľadom na organicky podmienenú poruchu ponechal celkovú 75 % MPSV ZČ (65 % pre rozhodujúce zdravotné postihnutie + 10 % pre iné zdravotné postihnutia) s tým, že ponechal aj stanovenú KLP na september 2016. Opätovne zdôraznil, že znalecký posudok MUDr. J. z 18.12.2011 z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdrav. stavu a funkčného postihnutia neprináša nové skutočnosti, ktoré by boli dôvodom zmeny percentuálnej MPSVZČ stanovenej PL SPÚ dňa 06.10.2011. Zhoršený zdrav. stav bol konštatovaný na základe novodoložených psychiatrických nálezov s dátumom vzniku zdokumentovania zhoršenia, t. j. od 13.03.2013.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky, a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoji s § 250i ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

V súvislosti s námietkou navrhovateľky týkajúcou sa dátumu vzniku invalidity, ktorú žiadala priznať už od októbra 2010 sa odvolací súd stotožňuje so záverom, ku ktorému dospel súd prvého stupňa, ktorý poukázal na to, že podľa záverov posudkov posudkových lekárov z 30.09.2013 ako aj z 04.02. a 13.02.2014 bol zhoršený zdravotný stav navrhovateľky konštatovaný až na základe novodoložených psychiatrických nálezov s dátumom vzniku zdokumentovania zhoršenia, t. j. od 13.03.2013

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými navrhovateľkou, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú a ani navrhovateľkou uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Je potrebné pripomenúť, že posúdenie zdravotného stavu žiadateľa o invalidný dôchodok je podľa platných právnych predpisov (§ 153 ods. 5 zákona) zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Z posudkov nachádzajúcich sa v administratívnom spise odporcu je zrejmé, že títo komplexne zhodnotili zdravotný stav navrhovateľky, pričom vzali do úvahy všetky ňou predložené lekárske správy a zaujali stanovisko aj k znaleckému posudku MUDr. J. z 18.12.2011 a súvislosti s ním aj k dobe ustálenia zhoršenia zdravotného postihnutia navrhovateľky a zvýšenia miery poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 75 %. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne obsažným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlili dôvod nezohľadnenia skoršieho rozhodujúceho obdobia, ktorého sa dožadovala navrhovateľka, preto námietku v tomto smere odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nepovažoval za dôvodnú. V tejto súvislosti súd pripomína, že lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia v zmysle ust. § 153 ods. 3 písm. a/ zákona o soc. poistení zahŕňa posudzovanie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, čo zodpovedá prijatému záveru posudkových lekárov.

Odvolací súd preto prihliadol ku skutočnosti, že posudkoví lekári sociálneho poistenia dospeli vo všetkých lekárskejších posudkoch k rovnakým záverom, pokiaľ ide o jej rozhodujúce zdravotné postihnutie i mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V konaní sa nepreukázali skutočnosti (a navrhovateľka takéto ani nekonkretizovala) vyvolávajúce objektívne pochybnosti o ich odbornosti resp. predpojatosti v konkrétnej veci (v administratívnom konaní takéto námietka v zmysle § 181, § 182 ods. 1 zákona vznesená nebola), preto odvolací súd nezistil ani dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie, keďže ani prípadný znalec by posudkovými úkonmi nemohol byť poverený, pretože táto činnosť prislúcha v zmysle citovanej právnej úpravy posudkovým lekárom sociálneho poistenia.

Navrhovateľka v súdnom konaní nepredložila také odborné nálezy, resp. lekárske správy, ktoré by predstavovali nové skutočnosti, ktoré neboli zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne konštatujúce iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali, resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

Námietky navrhovateľky uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa vytykajúce nedostatočne zistený skutkový stav resp. nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva navrhovateľky skutočnosť, ak súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jej predstáv. V zmysle obsahu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Iné

uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005 konštatuje, že : „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 OSP)“.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.